

Národní přírodní rezervace Rašeliniště Skřínítek

Rezervace má specifický charakter tundry, který navíc umocňuje přítomnost břízy karpatské. Tůňky a prameniště se střídají se smrkovým lesem nižšího zakmenění a rašelinnými loukami připomínající parkovou krajinu. Má rozlohu téměř 167 hektarů a leží v nadmořské výšce od 830 do 876 metrů.

Šárka Hamplová

Vzácné druhy

Ze vzácnějších bylin zde roste suchopýr pochvatý, klikva žoravina, bradáček srdčitý, violka bahenní či ostřice mokřadní. V okolí pramenišť je hojný kamzičník rakouský, oměj šalounek, kropenáč vytrvalý, sedmikvítek evropský nebo tolije bahenní. V oblasti rezervace se daří i velmi ohrožené rostlině korálci trojklané.

Rozšíření jsou tu mravenci a vzácné vášky. V tůňkách žije čolek horský, skokan hnědý a v posledních letech byla pozorována také ropucha obecná. Kromě běžných ptáčích druhů zde hnízdí sýc rousný a čáp černý. Opakovaně byl spatřen jeřábek lesní. Ze vzácnějších savců tu žije myšivka horská, rejsek horský a plch lesní. V roce 1993 zde byla údajně opakovaně pozorována mláďata rysa ostrovida.

Historie rezervace

Do historie oblasti dnešní rezervace se v 17. století zapsal rozvoj podnikání, zejména výroba železa. V Sobotíně byly vybudovány hamry a již dříve

Lesy ČR trvale udržitelným hospodařením zajišťují uchování rezervace pro budoucí generace

skelné hutě, které potřebovaly velké množství dřeva. Těžba se z počátku prováděla toulavým způsobem, koncem 18. století se zavedla holá seč a umělá obnova. Smrk, který se následně

vysazoval, byl neznámého původu.

Koncem 19. století byla vybudována odvodňovací síť, která je dodnes patrná. V roce 1943 byla oblast dnešní Národní pří-

rodní rezervace Skřínítek zařazena do skupiny horského lesa s omezeným hospodařením. Rezervace pak byla založena v roce 1955 a tehdejší Ochrana přírody se zde tak podařilo zabránit snahám

o těžbu rašeliny. Od 70. let minulého století se výrazně projevuje vliv imisí.

Hospodaření v lesích

Lesy této rezervace jsou zařa-

zeny do kategorie lesů zvláštního určení a způsob hospodaření v nich vychází z plánu péče. Cílem Lesů ČR je trvale udržitelným hospodařením v lese zajistit uchování těchto vzácných zbytků přírody pro budoucí generace.

Snažíme se o to ochranou přirozeného zmlazení a doplněním dřevinné skladby o listnaté dřeviny a jedli, která se zde původně vyskytovala a nyní v porostech zcela chybí. Odumřelé dřevo je dle požadavku Správy Chráněné krajinné oblasti Jeseníky ponecháváno k zetlení.

Aby bylo možné takto hospodařit, je důležitá ochrana lesa proti kůrovci. V letech 1996 až 1998, kdy po obdobích sucha došlo ke gradaci lýkožrouta smrkového do kalamitního stavu, se díky včasnému zásahu podařilo rozpad porostů zastavit a lesy tak zůstaly zelené. Nyní dochází k přirozené obnově původních lesních společenstev břízou pýřitou, jeřábem a smrkem. Včasné zásahy proti kůrovci zabraňují velkoplošnému rozpadu lesa. Revírníci proto označují napadené stromy a provádějí sanace odkorněním. Snaha zabránit přemnožení kůrovce je z hlediska stability porostu důležitá. Zvláště u malých chráněných území je riziko rozpadu velice vážné a bez lidské intervence se tyto lesy neobejdou. Hospodaření Lesů ČR je nejen v těchto rezervacích vedeno především snahou zachovat budoucím generacím co nejvíce z krás a hodnot pestré jesenické přírody.

Zajímavosti ze zvířecí říše

Víte, čím se živí?

Období jara je v plném proudu, příroda nás láká ven vůni rozkvetlých květů, svěží zelenou trávou a cvrlikáním ptáků, kteří se k nám po dlouhé době vrátili z teplých krajín. V tomto krásném období roku se také mění skladba jídelníčku – na našem stole se objevuje více čerstvého ovoce a zeleniny a dalších sezónních pochutin. Víte však, co jedí lesní zvířata?

Liška není striktní lovec. Svůj revír v okruhu šesti až osmi kilometrů si vyznačuje vizitkami, což je trus poznamenaný pachem žláz. Živí se především myšmi a hraboši. V její skladbě potravy nalezneme i mláďata zajíců, srnek či další zvěře, občas vezme zavděk i uloupenou drůbež.

Jelen je typický lesní býložravec. V jeho stravě převažují zejména zelené byliny. Často také okusuje kůru stromů nebo požírá lesní plody (bukvice, kaštiny, žaludy) a pupeny.

Veverka převážnou část dne tráví hledáním potravy. Tu tvoří především semena šišek, houby, které si suší ve svých hnízdech, ptáčí vejce a různé plody, například oříšky. Občas si pochutná i na čerstvé míze. Část nalezené potravy si schovává do svých „spížen“ v dutinách stromů.

Lesní profese

Specialista ochrany přírody

Specialista ochrany přírody je zaměstnancem krajského ředitelství LČR. Jak název napovídá, jeho úkolem je řešení problematiky ochrany přírody na regionální úrovni. V této souvislosti komunikuje se správami chráněných krajinných oblastí, krajskými úřady, obcemi a občanskými sdruženími ekologického zaměření.

Spolupracuje také s územně příslušnými lesními správami a lesními závody při přípravě a realizaci projektů souvisejících s ochranou přírody. Poskytuje součinnost lesním správám a lesním závodům při přípravě stanovisek k návrhům na vyhlášení maloplošných zvláště chráněných území a projednávání plánů péče o ně, přechodně chráněných ploch, památných stromů a dalších institutů ochrany přírody. Dohlíží na respektování příslušných právních předpisů v rámci hospodářské činnosti podniku. Podílí se na zajišťování podkladů ochrany přírody pro přípravu nových lesních hospodářských plánů a účastní se společných jednání v rámci jejich tvorby a schvalování. Nezbytnou součástí práce specialisty ochrany přírody je spolupráce se zájmovými organizacemi a sdruženími, zejména s Klubem českých turistů.

Lesy České republiky, s.p.

vyhlášují výběrové řízení na uzavření smlouvy na pronájem volné honitby

organizační jednotka	číslo honitby	název honitby	celková výměra ha	kauce Kč	termín výběrového ř.	místo konání výběrového ř.
LS Jeseník	122 013	Orlík	1807	305 000	13.5.2011	KŘ Šumperk

Čas konání výběrového řízení a bližší informace o uvedené honitbě a podmínkách konaného výběrového řízení získáte na www.lesy-cr.cz a na tel. **495 860 241** (Ing. Vlášek), nebo na příslušném krajském ředitelství a lesní správě.

Tip na výlet

Haťovým chodníkem na Švýcárnu

Tradičním lákadlem pro turisty v Jeseníkách je trasa hlavního jesenického hřebene od Skřínítku až po Ramzovské sedlo. Ten, kdo je v Jeseníkách poprvé, by alespoň část měl projít a zhlédnout krásné výhledy.

Zajímavou částí této trasy je oblast Malého a Velkého Jezerníku, kde se střídají různé typy zajímavých přírodních společenstev. Východním směrem je známé turistické středisko na Červenohorském sedle, odkud se vydáte po červené turistické značce směrem na jihovýchod. Projdete přes sjezdový lyžařský areál až pod vrchol zvaný Výrovka do nadmořské výšky 1 167 metrů. Odsud je krásný výhled na celý hlavní masiv Hrubého Jeseníku s jeho dominantou Pradědem (1 492 m n. m.), Petrovy kameny (1 438 m n. m.) či přecherpávací vodní elektrárnou Dlouhé stráně (1 340 m n. m.).

Pěším chodníkem přes náhorní plošinu s rozhledem do krajiny projdete vysokohorským le-

sem se zakrslými smrkovými porosty až do oblasti Velkého Jezerníku, kde se ocitnete uprostřed vrchoviště. Podmáčené plochy rašeliniště překonáte po dřevěném haťovém chodníku a po výstupu z lesa před sebou uvidíte jednu z nejstarších horských chat Švý-

cárnu. Byla postavena již v roce 1887, avšak její historie sahá ještě hlouběji. Švýcárna je ukázkovým příkladem přeměny pastevecké salaše na klasickou horskou chatu. Dnes slouží jako spolehlivá základna pro milovníky horské turistiky a lyžování.

Přes vrchoviště přejdete pohodlně díky dřevěnému haťovému chodníku

Jarní práce v lese: zalesňování a úklid

Každé roční období přináší ve všech oborech lidské práce specifické činnosti. Nejnak je tomu v lesnictví. S příchodem jara souvisí aktivity, které jsou nezbytné pro obnovu lesa a jejichž průběh bychom vám rádi přiblížili.

Ještě před výsadbou nových stromků je třeba řádně připravit půdu. Na vhodných lokalitách se provádí naorávání pasek pluhu, do kterých se následně vysazují nové stromky. Prioritou je maximálně využít vlhkost země při jarním zalesnění. Plán zalesnění holin se vytváří již rok předem, aby

byl přesně určen počet a druh požadovaných sazenic na dané období. Druh dřeviny a maximální počet sazenic na jeden hektar plochy ukládá zákon.

O rozmístění sazenic na ploše již rozhoduje lesník sám. Jedině on nejlépe posoudí, které druhy dřevin se budou vysazovat na konkrétním místě v pasece. Způsob výsadby je specifický podle druhu dřeviny. Před sázením je nutné plochy řádně uklidit od kletu z předešlé těžby. Klestem se rozumí větve a špičky stromů slabších sedmi centimetrů. Nejčastějším způsobem úklidu kletu je

jeho ruční snášení do úzkých řad nebo pálení. Pálení je z důvodu nebezpečí vzniku požáru povoleno pouze do 31. března daného roku. V poslední době se často provádí mechanizovaný úklid, kdy klest je shrnovačem na traktoru soustředěn k lesní cestě. Na chudých stanovištích s nízkým obsahem živin v půdě musí být klest ponechán k samovolnému rozpadu. Všechny tyto a další činnosti související s obnovou lesa vyžadují velké množství vynaloženého úsilí a energie, proto bychom měli být k práci lesníků ohleduplní.